

Jožetu v slovo,



Dne 31.3.2009 je po dolgi in težki bolezni umrl Jože Piskernik, član PVD Sever Gorenjska, veteran osamosvojitvene vojne za Slovenijo, član in častni predsednik kluba Maksa Perca Kranj, član ZB NOB Kranj ter član IPA Sekcije Slovenija. Večina nas ga je v njegovem aktivnem delovnem obdobju poznala kot uslužbenca Policije, po upokojitvi pa predvsem kot izredno aktivnega in prodornega člana in funkcionarja zgoraj navedenih društev in organizacij. Pa vendar je bila bolezen močnejša od njegove jeklene volje, ki jo je vsakodnevno izkazoval tako v krogu svoje družine kot tudi področjih delovanja v njegovem tretjem življenjskem obdobju.

Jože je bil tip človeka, ki ga je res težko najti. V imenu vseh, s katerimi si dolga leta soustvarjal sodobnejši mozaik slovenske policije kot tudi na področjih dela društev in organizacij, katerih član si bil si nedvomno klesal umetniško podobo ideala prijateljstva in sodelovanja, hvala ti za vse! Jože, vedno se te bomo spominjali.

Vsem njegovim domačim in ostalim sorodnikom ter vsem, ki ste spoštovali njegovo požrtvovalnost, delavnost in domoljubje, cenili njegovo znanje, strokovnost in izkušnje, se veselili srečanja z njim in so vas bogatile njegove misli, iskreno in najgloblje sožalje.

+++++

NAGROBNI GOVOR: Vladimir Kavčič

Mar prav zares odšel je tja v neznano,
Kako je mogel, ko smo mi še tu.
Nositi moramo vsak svojo rano,
Molče, da mu ne zmotimo miru.

Svetlana Makarovič

Spoštovani sodelavec Jože!

Pretreseni in zelo žalostni smo se zbrali ob tvojem preranem grobu, zavedajoč se, da nam je kruta usoda iztrgala za vedno iz naših vrst delovnega in pokončnega človeka, ki ga bomo zelo težko nadomestili.

Gorske vile so ti pomagale ugledati luč sveta 3. 3.1943 na Zgornjem Jezerskem, ki ga obkrožajo sami ponosni, spoštovanja vredni dvatisočaki. Bil si šesti otrok v številni delavski družini. Pomanjkanje, neizobilje, ti je bilo vsakdanji kruh. Po končani osnovni šoli si se izučil za strugarja in se zaposlil v takratni ISKRI v Kranju. Želja po bolj zanimivem poklicu in po spoznavanju naše domovine te je pripeljala v Novo Mesto, kjer si 24.10.1967 pričel s poklicem miličnika. Tam si ostal do 31.12.1971, ko si se vrnil v svoj čudoviti rojstni kraj. 1.1.1972 so ti odredili novo delovno mesto na takratni Postaji mejne milice Jezersko. Tam si delal do 30.11.1987, skoraj polnih 15 let, na delovnih mestih pomočnik komandirja, namestnik komandirja in komandir. Iz zdravstvenih razlogov si bil nato premeščen 1.12.1987 na takratni Sektor stalnega dežurstva UNZ Kranj, kjer si delal do 30.3.1992, ko si se upokojil.

Po upokojitvi si aktivno deloval v klubu Maks Perc Kranj, kjer si bil od 1996 do 2006 njegov zelo aktiven predsednik, to je polnih deset let, ko ti je zahrbtna bolezen preprečila nadaljnje delovanje. Do svoje prezgodnje smrti pa si bil nato častni predsednik. Aktiven si bil tudi kot član PVD Sever Gorenjska, kjer si bil kot njen član tudi predstavnik v IO ZB za vrednote NOB Kranj. Član ZB NOB pa si bil od leta 1997 dalje.

Za svoje aktivno družbeno delo si prejel številna odlikovanja in priznanja. Poslovil se bom z zadnjo kitico pesmi pesnika Alojza Gradnika »Poslednji gost«:

Samo en gost je, ki še mora priti,
Ne bo povedal ob kateri uri,
Ne bo zahteval jesti in ne piti,
In samo tiho bo zaklenil duri.

Žal je ta gost prišel veliko, veliko let prezgodaj, čeprav je svoj prihod že davno napovedal. Spoštovani Jože, naj te spremljajo na zadnji poti zgovorni, šumeči gozdovi, mogočni Jezerski dvatisočaki, pa živahne, zelene travice in ptički veseli in naše dobrohotne misli nate.

V imenu kluba kluba Maks Perc Kranj, ZB za vrednote NOB Kranj in Jezersko in PVD Sever Gorenjska in v svojem imenu izrekam iskreno sožalje tvoji ženi Štefki, sinu Borisu in vsem tvojim ožjim sorodnikom.

Slava tvojemu imenu!

+++++